

Sygn. akt **IV U 1024/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku W. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania W. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 08/06/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 08/06/2018 r. znak: (...)w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy W. Ś. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 maja 2018r. do końca 2020r.

Sygn. akt IV U 1024/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.06.2018r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1383) po rozpoznaniu wniosku z dnia 19.03. 2018r. odmówił W. Ś. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 05.06.2018 r. ustalono, że nie jest on niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca W. Ś. wnosząc o przyznanie prawa do renty.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając jak w decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W. Ś. urodził się (...) Do 30.04.2018r. posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 05.06.2018r. Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła, aby odwołujący był niezdolny do pracy (akta ZUS).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy W. Ś. w szczególności czy jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Biegły sądowy z zakresu ortopedii w opinii wydanej na podstawie akt sprawy, akt organu rentowego i zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a także po przeprowadzeniu badania sądowo – lekarskiego odwołującego się, rozpoznał u badanego: chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego średnio zaawansowaną z objawami korzeniowymi, zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych obustronnie i miernie zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową barku prawego.

Według biegłego wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych.

Zmiany w zakresie obu stawów biodrowych - pomimo leczenia długotrwałego zachowawczego wymagają intensyfikacji i leczenia i rehabilitacji w tym leczenia operacyjnego obu stawów biodrowych w trybie przyspieszonym. Powyższe wraz z rehabilitacją pooperacyjną biegły ocenia na minimum do końca 2020 r.

Od 2004 roku wnioskodawca podaje rozwój dolegliwości bólowych obu bioder (bez urazu w wywiadzie). Leczony był zachowawczo przez 12 lat. W 2016 r. - zdecydowano o leczeniu zachowawczym nadal. Pozostaje nadal pod kontrolą specjalistyczną ortopedyczną i jest usprawniany ambulatoryjnie. W planie pozostaje zabieg wymiany stawu biodrowego – do rozważenia za 1 -2 lata.

W opinii biegłego wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do końca 2020 r .

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opinii biegłego sądowego, albowiem jest ona fachowa, jej treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Wspomniana opinia zawiera wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawiera ona wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opinii biegłego waloru wiarygodności. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, stąd kontynuowanie w sprawie postępowania dowodowego – zgodnie z żądaniem pełnomocnika ZUS tj. dowodu z kolejnego biegłego byłoby zbędne dla oceny sprawy i prowadziłoby do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje

odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było nieuzasadnione. Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego oparł się w tej mierze na opinii biegłego. Biegły ortopeda wskazał na jakie schorzenia cierpi wnioskodawca oraz orzekł, że powodują one naruszenia sprawności organizmu w stopniu, który uzasadnia niezdolność do pracy w stopniu częściowym. Wzięto pod uwagę wywiad zawodowy, uzyskany od wnioskodawcy oraz fakt, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie. W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, że wnioskodawca spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i nakazał organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 01.05.2018r. do końca 2020r.